

այժմս էլ կրում են արյունակցական անուններ, այսպես. Խնձորեսկում՝ Արչանց, Կատվանց, Բրրզանոնց², Բողունց³, Գաղալունց բերդ⁴, որի դիմացն է Զանունց բերդը: Քաղերը ունենում էին և հատուկ իրենց բերդը Գորխում⁵ Մինասանց, Դուլունց ձորը, Ափունց քալա⁶, Օհանին թաղը⁶: Բայց դրանք մեծ մասամբ աճած գերդաստաններ են, իրարից բաժանված ընտանիքներից թռաջացած և թեև կազմում են մի ասկ կամ ցրխ՝ ցեղ: սակայն դա իր էությունով շատ է տարբերվում հին տոհմից և շունի ներքուստ այն տնտեսական միասնությունը, որը հատուկ էր տոհմին, մի ընդհանուր ղեկավարի և նրան կից ավագների խորհրդի հեղինակությամբ շաղկապված, փոխադարձ ամուր պարտականություններով՝ պաշտպանության, վրեժխնդրության, փոխադարձ տընտեսական օժանդակության և կրոնական պաշտամունքով միաձուլված արյունակցություն:

Տոհմական հասարակարգը մեզնից ավելի քան մեկ ու կես դար առաջ արդեն վաղուց հիմնովին քայքայված, կործանված էր: Նրանից պահպանվել էին միայն անջատ-անջատ բեկորներ: Տոհմակյաց անցյալի այդպիսի մնացորդներ էին մինչև վերջին ժամանակներս դեռ ապրող մի քանի սովորույթներ: Այսպես, թե՛ նոր ընտանիք կազմելու, նշանդեմի և հրսաքեմի, թե՛ այդ ընտանիքի անդամների թվի ավելանալու՝ տղաբեմի կամ պակասելու՝ թաղման դեպքերում ազգականներն ու բարեկամները հայտնաբերում էին իրենց շահագրգռվածությունը: Արյունակցական միասնության այդ գիտակցությունից էր հատկապես բխում ազգականների և բարեկամների մասնակցությունը հետևյալ դեպքերում՝

1. Հարսանեկան ծախքերին Կանչի միջոցով:

2. Այն միջոցառումները, որոնցով սգվոր ազգականներն և նրանց նոր ննջեցյալներն էլ հրավիրվում էին հաղորդակից լինելու հարսանեկան ուրախություններին:

3. Նորապսակների և հարսանքավորների եկեղեցի գնալիս և եկեղեցուց վերադառնալիս ազգականների և բարեկամների տներից դուրս բերած քաղցրեղենի քիֆաները:

4. Ազգականներին և բարեկամներին շտապ տեղեկացնելը ընտանիքի մեջ նոր անդամի ավելանալու մասին և այդ առիթով նրանց կողմից ծննդկանին նվերներ բերելը:

5. Ազգականների և բարեկամների կողմից բերած մթերքով ննջեցյալի տանը ճաշկերույթ պատրաստելը թաղման հաջորդ օրը, թարմ գերեզմանն այցելելուց հետո և առհասարակ սգին ազգովին մասնակցելը:

6. Հին արյունակցական համայնքի բարոյամբոնումի հեռավոր արձագանքներ էին ամբողջ գյուղում գյուղատնտեսական աշխատանքների դադարեցումը մինչև ննջեցյալին հողին հանձնելը:

7. Ընդհանուր մատաղները և հացկերույթները Մեծ պասի առաջին օրը գյուղի բոլոր ննջեցյալների հիշատակին նվիրված և Զատիկական ախարն ու մեռելոցը:

² Բրդանի՝ դղում:

³ Բոզ՝ սպիտակավուն:

⁴ Մխիթար սպարապետի սպանման վայրը:

⁵ Հմմտ. արաբ. kale—բերդ:

⁶ Խոր ձորի մեջ մեծ քանակությամբ այրեր կան, որտեղ Լնստիխութ բլուրի մոտ կովի ժամանակ պատսպարվում էին թաղեցիք: Կենտրոնական Ղալաբերձի վրա էլ կան բազմաթիվ բրբատակներ վտանգի ժամանակ առանձնանալու համար: